

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

264—Γραφεῖον ἑδ. Ἑρμοῦ—264

Ἡ πίστις εἶναι τὸ πρὸς τὰ ἐκτὸς οὐχὶ τὸ πρὸς τὰ ἐντὸς βλέμμα τῆς ψυχῆς. Τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ ἡ πίστις διευθύνει τὸν ὀφθαλμὸν εἶναι, οὐχὶ τὰ αἰετικίλλοντα κατασκευάσματα τῆς καρδίας, ἀλλ' ὁ ἀναλλοίωτος Χριστός.

Ἡ οὐσία τῆς πίστεως εἶναι τὸ ἀνυπόκριτον. Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ ἀντικείμενον, ὁ Λόγος εἶναι ἡ τροφή καὶ ἡ ὑπακοή, ἡ ἀπόδειξις. Ἡ ἀληθὴς πίστις ἐπομένως εἶναι ἐκείνη, ἥτις ἄγει ἡμᾶς νὰ βασιζώμεθα ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ πρὸς σωτηρίαν μὲ ὑπακοήν, ὡς ἑκεῖνος προσφέρεται ἐν τῷ λόγῳ. Τὰ ἀληθῆ δάκρυα τῆς μετανοίας ρέουσιν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς πίστεως. Πρέπει τὰ ἔργα ἡμῶν νὰ ἀντλῶνται ἐκ τῆς πίστεως, καὶ νὰ ἀποδεικνύωμεν τὴν πίστιν ἡμῶν ἐν ἔργοις. Οἱ ἄνθρωποι ἤθελον πρῶτον νὰ ἴδωσι, καὶ εἶτα νὰ πιστεύσωσιν. Ἀδύναται νὰ ὑπάρξῃ χαρὰ ἄνευ πίστεως καὶ δύναται νὰ ὑπάρξῃ πίστις ἄνευ χαρᾶς· ἀλλ' ἡ σταθερὰ πίστις γεννᾷ σταθερὰν εἰρήνην.

Ἡ ἀληθὴς πίστις δύναται νὰ κληθῇ ἄχρους, ὡς ὁ ἀὴρ καὶ τὸ ὕδωρ. Οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ μέσον δι' οὗ ἡ ψυχὴ βλέπει τὸν Χριστόν· καὶ ἡ ψυχὴ τοσοῦτον ὀλίγον ἀναπαύεται ἐπ' αὐτῆς ὅσον ὁ ὀφθαλμὸς δύναται νὰ ἴδῃ τὸν ἀέρα. Ὅταν τις ἐξετάσῃ ἢ ἀναλύσῃ αὐτὴν πρέπει νὰ τὴν χρωματίσῃ καὶ τὴν πυκνώσῃ δηλ. πρέπει νὰ θέσῃ ἀντ' αὐτῆς ἕτερόν τι—αἴσθημα, γνώσιν, πεποίθησιν—ἐφ' ᾧ ν' ἀναπαυθῇ. Ἀποβλέπει τότε μᾶλλον εἰς τὴν ἐκτὸς ἑαυτοῦ πείραν ἢ εἰς τὸν ἐντὸς αὐτοῦ Χριστόν.

Ἡ ὑπὸ τῶν εἰδημόνων ἐξέτασις τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν πραγμάτων, τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐμπορίας ἐν γένει, εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος θεραπείας τῶν κακῶς ἐχόντων. Δυστυχῶς σπανίως οἱ εἰδήμονες καὶ ὁ τύπος καταγίνονται εἰς τὴν ἀνάλυσιν καὶ δημοσιεύουσιν ἐκθέσεων διαφωτισουσῶν τὰ οἰκονομικὰ ἡμῶν. Ἡ «Ἀθηναῖς» λίαν ἐκτιμῶσα τὰς τοιαύτας διατριβὰς σπεύδει νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἐν τῷ ἀριθ. 290 ε. ε. τῆς «Ἐφημε-

ρίδος» δημοσιευθεῖσαν ἐκθεσιν τὴν ὁποίαν ἀπήγγειλεν ὁ κ. Δ. Ζαχαρίας ἐν τῷ Ἐμπορικῷ καὶ Βιομηχανικῷ Συλλόγῳ νομίζουσα οὕτω ὅτι ἐπιτελεῖ σπουδαίαν ἐκδούλευσιν συντελοῦσα εἰς τὴν μείζονα διάδοσιν—καίτοι οὐ μικρὰν ἔλαβε διὰ τῆς «Ἐφημερίδος»—ἄρθρου πολλὰ περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως διαφωτίζοντος. Δηλοῖ δὲ ὅτι δέχεται ἀσμένως εἰς τὰς στήλας αὐτῆς πᾶν ἄρθρον ἀφορῶν εἰς τοιαῦτα ἀντικείμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον ἔχει αὐτῶ:

«Προκειμένου περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας ἡμῶν, αἱ προσπάθειαι πάντων στρέφονται περὶ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ κράτους ὥσαντι ἡ ἰσορροπία τῶν ἐσόδων αὐτοῦ πρὸς τὰ ἐξόδα δύναται νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν.

Τὰ ἐξόδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους εἶναι τὰ νομοθετημένα ποσοστὰ τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν κερδῶν τῶν ἀτόμων τὰ εἰσφερόμενα διὰ τὰς δημοσίας δαπάνας· ἐφ' ὅσον λοιπὸν αἱ περιουσίαι καὶ τὰ κέρδη πολλαπλασιάζονται, κατὰ τοσοῦτον καὶ τὰ ποσοστὰ αὐτῶν ἴσθαι τὰ ἐξόδα τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ τ' ἀνάπαλιν. Ὁ προϋπολογισμὸς λοιπὸν τοῦ κράτους οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐξασκῇ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν, τούναντίον εἶναι ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν δὲν πρέπει νὰ ἐπιζητῶμεν εἰς τὴν διὰ φόρων ἢ δανείων αὐξήσιν τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ὕλικήν προαγωγὴν τῶν κατοίκων τοῦ κράτους.

Ἡ ὕλική προαγωγὴ τῶν κατοίκων τοῦ κράτους εἶναι εἰς τῶν σπουδαιότερων παραγόντων τῆς εὐημερίας αὐτῶν· διὰ ταύτης πραγματοποιεῖται ἡ ἐπιστημονικὴ τούτων πρόοδος καὶ αὐξάνουσι τὰ ἐξόδα τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἡ ὕλική προαγωγὴ εἶναι ἡ ἀδιάλειπτος παραγωγὴ τῶν χρησίων πρὸς θεραπείαν τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν· καὶ ἐνόςθῃ ἡ παραγωγὴ αὕτη θεραπεύουσα τὰς

ανάγκας τῶν κατοίκων ἐξορστέλλει τὰ προϊόντα αὐτῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὅπως ἀνταλλάξῃ αὐτὰ μὲ ἄλλα ὅν ὅπου ἔχει ἀνάγκην καὶ ἐξ ὧν δὲν θάναται νὰ παρᾶσχῃ, ἢ ὅπως λάβῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, κατὰ τοσοῦτον αὐξάνει καὶ τ' ἀναπαλιν.

Πρὸς ἀνεύρεσιν λοιπὸν τῶν αἰτίων τῆς μὴ εὐαρέστου οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως, πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ὁποῖα ἡ παραγωγικὴ ἡμῶν ἱκανότης καὶ κατὰ πόσον αὕτη θεραπεύει τὰς ἀνάγκας ἡμῶν.

Ἐξετάζοντες τὴν κατὰ μέσον ὅρον παραγωγικὴν ἡμῶν ἱκανότητα καὶ τὰς ἀνάγκας ἡμῶν κατὰ τὰ ἔτη 1870, 1872, 1873, 1874, 1875 καὶ 1876 παρατηροῦμεν ὅτι :

Ἡ κατ' ἔτος παραγωγή τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τὴν πρώτην ταύτης καὶ ἀναποφεύκτου τροφῆς, ἀνῆρχετο εἰς κοιλὰ

Σίτου	6,810,543
Κριθῆς	3,731,129
Ἀραβοσίτου	5,111,000
Σικάλως καὶ βρώμης	252,814
Αἱ δὲ ἀνάγκαι τῆς καταναλώσεως εἰς κοιλὰ	
Σίτου	9,695,905
Κριθῆς	3,878,458
Ἀραβοσίτου	5,389,328
Σικάλως καὶ βρώμης	328,029
προέκυπτε δηλ. ἔλλειμμα κοιλῶν	
Σίτου	2,893,662
Κριθῆς	147,336
Ἀραβοσίτου	278,528
Σικάλως καὶ βρώμης	74,915

ἦτοι τὸ ὅλον κοιλὰ 3,394,444 ἀξίας δρ. 24,131,907, τὰς ὁποίας κατ' ἔτος πληρόνομεν διὰ τὸν ἄρτον ἡμῶν.

Ἡ κατ' ἔτος παραγωγή τῶν ἐρίων πλυμένων ἀνῆρχεται εἰς 937,500 ὀκάδας ἐκ τούτων ἀναλίσκομεν διὰ τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, κυρίως τῆς γεωργικῆς τάξεως, 538,044 τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐξ ὀκάδων 399,456 ἀποστέλλομεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀντὶ δραχμ. 594,263. Τί δὲ νομίζετε ὅτι ἀγοράζομεν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς ὑφάσματα μάλλινα ;

Εἰς χονδρά ὀκάδ. 224,143 ἀξίας δραχ. 2,994,604
» ψιλὰ » 179,811 » » 3,244,921

Πωλοῦμεν δηλ. ἀκατέργαστα ἔρια ὀκάδας 399,456 πρὸς δραχ. 1,50 τὴν ὀκάν καὶ ἀγοράζομεν πρὸς ἐνδυμασίαν ἡμῶν ἐξ ἐρίων ὑφασμάτων ὀκάδας 403,954 πρὸς δραχ. 14 τὴν ὀκάν.

Ἡ ἐνιαύσιος παραγωγή τοῦ βάμβακος δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς ὀκάδας 1,500,000 περίπου ἐκκοκισμένου ἐκ τούτου κατὰ τὰ ἔτη 1870, 1871 καὶ 1872 ἐχρησίμευσεν εἰς τὰς ἀνάγκας ἡμῶν ὀκάδες 847,128 καὶ ἀπεστέλλοντο εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὀκάδες 652,872 ἀντὶ δραχ. 1,153,705. Κατὰ τὰ ἔτη 1873, 1874 καὶ 1875 ἡ ἐξαγωγή περιορίσθη εἰς ὀκάδας 163,372 ἀξίας δραχ. 267,428, ἐξήρχετο ὅμως εἰς νήματα τῶν ἐλληνικῶν κλωστηρίων ὀκάδ. 198,104

ἀντὶ δραχ. 810,835. Ἐν τούτοις ἡ εἰς τὸ κράτος εἰσαγωγὴ ἀλλοδαπῶν νημάτων, ἐνῶ κατὰ τὰ ἔτη 1870, 1871 καὶ 1872 ἀνῆρχετο εἰς ὀκάδας 363,929 ἀξίας δρ. 2,042,874, κατὰ τὰ ἔτη 1873, 1874 καὶ 1875 περιορίσθη εἰς ὀκάδ. 225,362 ἀξίας δραχ. 1,314,834. Ἀλλ' ἡ εἰσαγωγὴ τῶν λοιπῶν βαμβακερῶν ὑφασμάτων ἀνῆρχετο κατ' ἔτος εἰς ὀκάδας 1,324,608 ἀξίας δραχ. 9,619,515.

Ἡ παραγωγὴ τῶν κουκουλίων ἀνῆρχετο κατ' ἔτος εἰς ὀκάδας 40,000 περίπου ἐκ τούτων ἐξηγάγομεν εἰς κουκούλια ὀκάδ. 15,380 ἀξίας δραχ. 181,188
» μέταξαν » 13,339 » » 948,294 ἡ
εἰσηγάγομεν ὑφάσματα ἐκ μετὰξης ὀκάδ. 2,793 ἀξίας δραχ. 502,184.

Ἡ παραγωγή τοῦ λίνου καὶ τῆς κανάβως εἶναι ἐντελῶς ἀσήμαντος ἐκ τούτων ἡγοράζομεν κατ' ἔτος εἰς ἀκατέργ. ὕλην ὀκάδ. 1,770 ἀντὶ δραχ. 485,372
» ὑφάσματα » 213,934 » 822,579
» σχοινία » 13,133 » 723,462

Ἡ παραγωγή τοῦ καπνοῦ ἀνῆρχετο εἰς ὀκάδ. 3,130,203 ἡγοράζομεν δ' ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὀκάδας 79,611 ἀντὶ δραχ. 279,642 καὶ ἐπωλοῦμεν ὀκάδ. 886,503 ἀντὶ δραχ. 981,197 κατ' ἔτος.

Ἡ παραγωγή τῆς σταφίδος ἀνῆρχετο κατ' ἔτος εἰς λίτρας ἐννεμίας 139,629,898 καὶ ἀπεστέλλετο εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀντὶ δραχ. 32,456,184.

Ἡ παραγωγή τῶν οἴνων δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς ὀκ. 100,000,000 περίπου κατ' ἔτος, ἀλλ' ὥς ἐκ τῆς ἀτελοῦς παρ' ἡμῖν κατασκευῆς αὐτοῦ ἡ ἐξαγωγή αὐτοῦ ἀνῆρχεται εἰς ὀκάδας 3,822,374 ἀξίας δραχμῶν 1,148,348. Ἀλλ' ὅπως ἐννοήσωμεν σαφέστερον τὴν παραγωγικὴν ἡμῶν ἱκανότητα καὶ κατὰ πόσον αὕτη θεραπεύει τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, ἀναφέρω τὴν ἐν γένει εἰσαγωγὴν τῶν φυσικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἡμετέρων.

Εἰσηγάγομεν ἐν ὅλῳ

Τῷ 1870	προϊόντα ἀξίας δραχ.	85,487,535
» 1871	» »	97,565,716
» 1872	» »	99,058,101
» 1873	» »	92,185,500
» 1874	» »	98,796,421
» 1875	» »	114,485,615
» 1876	» »	111,690,691

ἦτοι δραχ. 699,270,579

Ἐξηγάγομεν

Τῷ 1870	προϊόντα ἀξίας δραχ.	37,955,569
» 1871	» »	62,235,815
» 1872	» »	56,201,216
» 1873	» »	64,482,756
» 1874	» »	65,147,505
» 1875	» »	75,764,015
» 1876	» »	72,967,625

ἦτοι δραχ. 434,754,501

Κατὰ δὲ τὰ κυριώτερα αὐτῶν εἶδη·

Εἰσηγάγομεν

Δημητριακοὺς καρποὺς ἀξίας δρ.	168,923,347
Ζάχαριν. » »	34,480,311
Εὐλείαν. » »	32,903,508
Υφάσματα. » »	136,082,733
Βούτυρον. » »	3,128,117
Γαϊάνθρακας. » »	22,134,160
Πίλους ψαθίνους. » »	2,270,530
Κηρὸν » »	3,590,763
Ὀπώρας. » »	4,239,719
Ὀρύζιον. » »	12,199,723
Σχοινία. » »	5,064,198
Χάρτην. » »	7,720,965
Ὀσπρία. » »	2,102,718
Διάφορα ἄλλα » »	262,597,762
Γεωργικὰ ἐργαλεῖα. » »	32,718

Ἐν ὅλῳ δρ. 699,270,579 καὶ

Ἐξηγάγομεν

Σταφίδα Κορίνθου ἀξίας δραχ.	227,093,401
Μαλλία » »	4,159,842
Μόλυβδον. » »	31,002,225
Οἶνους. » »	8,003,339
Μάρμαρα » »	273,941
Βυλλάνους. » »	10,131,584
Δέρματα εἰργασμένα » »	22,153,897
» ἀκατέργ. » »	5,298,848
Ἐλαίας » »	1,585,096
Ἐλαια. » »	47,628,615
Καπνούς » »	6,698,390
Κουκούλια » »	1,268,390
Μέταξαν » »	6,638,038
Διάφορα ἄλλα. » »	65,649,013

ἥτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 437,754,501.

Ἦγοράσαμεν δηλ. κατὰ τὰ ἐπτά ὑπὸ συζήτησιν ἔτη προϊόντα ἀξίας μεγαλειτέρας τῶν ὧσων ἐπωλήσαμεν κατὰ δρ. 264,516,078.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται, ὅτι ἡ παραγωγικὴ ἡμῶν ἱκανότης ὄχι μόνον δὲν θεραπεύει τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, ἀλλ' ἀφίνει μέγα κενόν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὁποίου ἀνάγκη νὰ πληρόνωμεν κατ' ἔτος δραχ. 37,988,911.

Ἀληθῶς τὸ μέγα τοῦτο κενόν τὸ ἐκάλυπτε μέχρι τινὸς κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ δραστηριότης τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ναυτιλίας ἀπασχολούσης περὶ τὰ 4,500 σκάφη, χωρητικότητος τόνων 270,000 περίπου, καὶ περὶ τοὺς 300,000 ναύτας· ἀλλ' αἱ ἐργασίαι τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ναυτιλίας ὡς ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ τῆς δι' ἀτμοπλοίων ἐνεργουμένης ἤρχισαν ἐλαττούμεναι, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ αἱ πρόσδοι αὐτῆς, καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ καλύπτῃ τὸ ἀνωτέρω ἔλλειμα, τὸ ὅποιον ἡμεῖς αὐτοὶ ὁλονέν ἐπαυξάνομεν ὡς ἐκ τῆς τάσεως ἣν ἀναπτύσσομεν πρὸς κατανάλωσιν ἄλλοδαπῶν προϊόντων.

Ὁ μόνος σπουδαῖος πόρος μετὰ τὰς προσόδους τῆς ναυτιλίας εἶναι ὁ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος. Ἐπὶ τῆς ὅλης ἐξαγωγῆς ἐκ δραχ. 62,536,357 ἡ σταφὶς ἀποφέρει 32,456,184 κατ' ἔτος, ἀσφαλῶς δὲ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν παραγωγὴ περιορίζεται εἰς τὰς προσόδους τῆς ναυτιλίας καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος. Δὲν εἶναι ὁμῶς διόλου πρακτικόν τὸ κράτος νὰ περιμένῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν οικονομικῶν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξαρτᾷ τὴν τύχην αὐτῶν ἐκ τῆς δραστηριότητος μόνον τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος, διότι ἰδοὺ σήμερον ἡ ναυτιλία πάσχουσα καὶ μὴ δυναμένη νὰ ἀποφέρῃ τὰς προτέρας αὐτῆς προσόδους· ἂν δ' αὖριον ἐλαττωθῇ καὶ ἡ παραγωγὴ τῆς σταφίδος, ἡ καλλιέργουμένη αὕτη ἀλλαχοῦ προσφερθῇ εἰς τὴν κατανάλωσιν τοσούτον εὐωτότερον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ συναγωνισθῇ ἡ ἡμετέρα, τότε ὅποια θέλει εἶσθαι ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν θέσις; Διὰ τοῦτο, ἂν πράγματι ἐπιδιώκωμεν τὴν βελτίωσιν τῶν οικονομικῶν ἡμῶν, ἂν ἐπιθυμῶμεν τὴν εὐημερίαν ἡμῶν, ἀνάγκη νὰ προαχθῶμεν ὕλκιως, ἀνάγκη δηλαδὴ νὰ παραγάγωμεν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα ἐκ τῶν χρησίων ἡμῶν καὶ ὅ,τι ἄλλο δυνάμεθα ὡς ἐκ τοῦ κλίματος ἢ τῶν μέσων ἡμῶν, ὥστε ἂν δὲν ἀποστέλλομεν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν προϊόντα περισσότερα τῶν ὧσων λαμβάνομεν, ν' ἀποστέλλωμεν τοῦλάχιστον ἴσα.—Ἀλλ' ὅπως καταστῶμεν παραγωγικώτεροι πρέπει νὰ ἐπιδιώκωμεν τὴν ἐμψύχωσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν γεωργίας καὶ βιομηχανίας, καθόσον οἱ κλάδοι οὗτοι καλῶς καὶ ἐπιστημονικῶς προαγόμενοι αὐτοὶ μόνον δύνανται νὰ πλουτίσωσι καὶ ν' ἀναπτύξωσι τὸ ἔθνος· ἀλλ' ἀνάγκη πρὸς τοῦτο γεωργικῶν τραπεζῶν, διωρῶν καὶ συγκοινωνίας· ἀνάγκη ἔρωτος πρὸς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν, κυρίως ἐκ τῶν νοημονεστέρων καὶ εὐπορωτέρων τάξεων, ἀνάγκη τέλος νὰ ἐννοήσωμεν πάντες, ὅτι ὀφείλομεν νὰ προτιμῶμεν τὰ προϊόντα τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἔστω καὶ ἀτελέστερα καὶ ἥττον εὗωνα τῶν ἄλλοδαπῶν.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ λέξις *GREC*, Ἑλλήν, εἶναι συνώνυμος τοῦ ἐν χαρτοπαιγνίῳ ἀπατεῶνος κυρίως, ἐν γένει δὲ τοῦ ἐπιτηδείου κλέπτου. Κατὰ τὸν «Ἀγγελιαφόρον» τῆς Βιέννης, ἐφημερίδα ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Αὐστρίας, γαλλιστὶ ἐκδιδομένην, ὁ κόμης Βασίλειος Βαλσαμάκης ἀνεκάλυψεν ἐν τινι σπανίῳ καὶ παλαιῷ βιβλίῳ, κατὰ τὸ 1788 ἐκδομένῳ, τὴν ἀρχὴν, ἐξ ἧς ἐπήγαγεν ἡ προσωνομία αὕτη καὶ ἥτις ἔχει οὕτω:

Περὶ τὰ μέσα τῆς βασιλείας Λουδοβίκου ΙΔ', ὅτε ἡ λαμπρότης καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς Αὐλῆς του, ὡς καὶ τὸ ἐλευθέριον τοῦ μεγάλου τούτου βασιλέως, ἐφείλκυον πανταχόθεν τῆς Εὐρώπης οὐ μόνον τοὺς εὐφρεῖς καὶ πολυμαθεῖς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τυχοδιώκτας, εἰς τῶν εὐγενῶν παρουσίας ἐν τῇ Αὐλῇ Ἑλληνά τινα, ὀνόματι Ἀλέξιον Ἀπουῶλον, γνωστότερον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γραικύλος». Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οἱ Ἀνατολίται ἦσαν τοῦ συρμοῦ καὶ ταχέως